

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ

2 Ιουλίου 2006
Κυριακή Γ΄ Ματθαίου (Ματθ. ς΄ 22-33)

Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά κόψει τὴν ρίζα τῆς πλεονεξίας του καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐμπιστευθεῖ τὸν ἑαυτόν του στὸ Θεό, ἔχει ἤδη ἰσορροπήσει ἐντός του. Ἀλλιῶς πέφτει σὲ ἓνα φαῦλο κύκλο δίχως διέξοδο καὶ δίχως λύση. Τὸ μόνο δὲ ποὺ κερδίζει εἶναι μιὰ συνεχῆς ἀγωνία, μιὰ στενοχώρια ποὺ πλακώνει τὴν ψυχὴ του, ἓνα ἄγχος.

Ἀκόμη, κι αὐτὸ ἀποτελεῖ ἓναν παραλογισμό· ἀγωνιᾷ καὶ ἀγχώνεται γιὰ τὴν αὐριανὴ ἡμέρα, ποὺ ὅμως δὲν τοῦ ἀνήκει, ἀφοῦ δὲν γνωρίζει ἂν θὰ βρίσκεται στὴ ζωὴ· ἂν θὰ ὑπάρχει τὴν ἐπόμενη στιγμή καὶ ὥρα.

Ἀλήθεια, αὐτὸ δὲν τὸ σκεπτόμαστε; Μήπως ἔχουμε κάνει συμφωνία γιὰ τὸ πόσο θὰ ζήσουμε; Ξεχνοῦμε τὸν πλούσιο τοῦ Εὐαγγελίου μὲ τὴν ἀγωνία τῆς ἀποθήκευσης τοῦ πλούτου του; Ὅμως αὐτὴ τὴ νύχτα ἔρχεται ὁ θάνατος καὶ ὅλ' αὐτὰ τ' ἀφήνει καὶ ἐκεῖνος φεύγει...

Μήπως μεριμνώντας γιὰ τὴ ζωὴ μας καὶ πασχίζοντας καθημερινά, μπορέσαμε νὰ προσθέσουμε κάτι ἐπάνω στὸν ἑαυτό μας; Μήπως μεγαλώσαμε περισσότερο ἢ ἐπιμηκύνουμε τὴ ζωὴ μας; Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Ὁ δὲ λόγος τοῦ Χριστοῦ θὰ ἐπισημαίνει: «Ποιὸς ἀπὸ σᾶς, ὅσονδήποτε καὶ ἂν φροντίση, ἠμπορεῖ νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ ἀνάστημά του ἓνα πῆχη;». Κανείς!

Ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἀναλίσκεται καὶ δαπανᾶται σὲ πράγματα παροδικὰ καὶ φευγαλέα. Καὶ ἐνῶ γνωρίζει πὼς δὲν μπορεῖ τίποτε νὰ ὀρίσει, ζεῖ μὲ τὴν ψευδαίσθησι πὼς μπορεῖ νὰ τὰ κατέχει. Καὶ ματαιονεῖ. Παράλληλα δὲ χάνει τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτόν του καὶ σὲ ὅ,τι βρίσκεται ἔξω καὶ πέραν ἀπ' αὐτόν. Χάνοντας δὲ τὴν ἐμπιστοσύνη του, συρρικνώνει τὶς δυνάμεις του. Ἀποθαρρύνεται καὶ χάνεται στὸ χῶρο τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς ἀπαισιοδοξίας.

Μὰ ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο εἶναι σαφὴς καὶ θέτει τὰ πράγματα στὴν πραγματικὴ τους θέσι. «Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω, κόψατε τὴν ρίζα τῆς πλεονεξίας καὶ μὴ φροντίζετε μὲ ἀγωνία καὶ στενοχώρια διὰ τὴν ζωὴ σας, τί θὰ φάγετε καὶ τί θὰ πῖετε, οὔτε διὰ τὸ σῶμα σας τί θὰ ἐνδυθῆτε. Δὲν ἀξίζει ἡ ζωὴ περισσότερο ἀπὸ τὴν τροφὴ καὶ τὸ σῶμα πρὸ πολὺ ἀπὸ τὸ ἔνδυμα;».

Πόσοι ἄρα γε ἀπὸ ἐμᾶς ἔχουμε καταλάβει τὴν ἀξία αὐτῶν τῶν λόγων; Καὶ πόσοι προσπαθοῦν νὰ συμμορφωθοῦν; Γιατὶ σήμερα ἀντικρύζουμε τοὺς ἀνθρώπους νὰ πορεύονται δίχως ἐμπιστοσύνη, δίχως σιγουριά. Μονάχα τρέχουν. Ἀλλὰ γιατί τρέχουν οἱ ἄνθρωποι σήμερα; Γιὰ νὰ προλάβουν, ἐπειδὴ ὁ χρόνος δὲν τοὺς φτάνει. Τί ὅμως νὰ προλάβουν; Οὔτε κι αὐτοὶ καλὰ - καλὰ γνωρίζουν.

Ὁ Χριστὸς ὅμως σ' αὐτοὺς ποὺ τρέχουν, μπαίνει μπροστὰ καὶ προσπαθεῖ νὰ τοὺς βάλει ἓνα φρένο. Προσπαθεῖ νὰ τοὺς ἐπιστρέψει στὴν πραγματικότητα καὶ νὰ τοὺς κάνει νὰ Τὸν ἐμπιστευθοῦν. «Κοιτάζετε, λέγει, τὰ πουλιὰ τοῦ οὐρανοῦ· αὐτὰ δὲν σπέρνουν, μήτε θερίζουν, μήτε μαζεύουν ἀγαθὰ στὶς ἀποθήκες καὶ ὁ Πατέρας σας ὁ οὐράνιος τὰ τρέφει· ἐσεῖς δὲν ἀξίζετε πολὺ περισσότερο ἀπ' αὐτά; Ἄν ὁ Θεὸς τρέφει τὰ πουλιὰ καὶ ντύνει μὲ χρώματα καὶ ἀρώματα τὰ λουλούδια τοῦ ἀγροῦ, δίχως κόπο δικό τους, πόσο μᾶλλον θὰ φροντίσει γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Γι' αὐτὸ τοὺς καλεῖ νὰ μὴν χάνουν τὴν πίστη τους σ' Αὐτόν, ἀλλὰ νὰ τὸν ἐμπιστεύονται ὡς Πατέρα ἀγαθὸ καὶ στοργικόν».

Θέτοντας ὁ Χριστὸς ὡς βάση τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν πίστη στὸ Θεὸ - Πατέρα, τοὺς πληροφορεῖ πῶς ὁ Πατέρας γνωρίζει τί ἔχουμε ἀνάγκη καὶ θὰ μᾶς τὰ παρέχει. Ἐμεῖς ὅμως ὀφείλουμε «νὰ ζητοῦμε τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ πρῶτα ἀπ' ὅλα καὶ ὕστερα τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ».

Γι' αὐτὴ ἄλλωστε τὴν ἀγαθότητα καὶ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ - Πατέρα, ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος σημειώνει τὰ ἀκόλουθα: «ὁ Χριστὸς δὲν εἶπε γνωρίζει ὁ Θεός, μὰ γνωρίζει ὁ Πατέρας, γιὰ νὰ φέρει μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ περισσότερη ἐλπίδα στοὺς ἀνθρώπους. Γιατὶ τέτοιος εἶναι ὁ Πατέρας, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ παραβλέψει τίς ἀνάγκες τῶν υἱῶν Του, ποὺ βρίσκονται σὲ κακὴ κατάσταση· ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτὸ ἀκριβῶς κάνουν».

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἂν ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι, ποὺ εἴμαστε ἀτελεῖς καὶ ἀμαρτωλοί, γνωρίζουμε τί πρέπει νὰ προσφέρουμε στὰ παιδιὰ μας καὶ πῶς νὰ τὰ φροντίζουμε, πόσο μᾶλλον ὁ οὐράνιος Πατέρας μας, ποὺ εἶναι γεμάτος ἀγαθότητα. Ἀφοῦ γιὰ μᾶς θυσίασε τὸν ἴδιο τὸν Υἱό Του. Τί ἄλλο καλύτερο καὶ σπουδαιότερο ὑπάρχει ἀπ' αὐτό;

Μπορεῖ λοιπόν, ὅταν ἐμεῖς τοῦ ζητοῦμε ψωμὶ νὰ μᾶς δίνει πέτρα, ἢ ψάρι νὰ μᾶς δίνει φίδι; Μπορεῖ νὰ κωφεύει στὶς παρακλήσεις μας καὶ νὰ κλείνει τὰ μάτια Του στὴ δυστυχία μας; Μπορεῖ ν' ἀποστρέφει τὸ πρόσωπό Του ἀπὸ τὴ δική μας ἀμαρτωλότητα καὶ πτώση καὶ ν' ἀρνιέται νὰ μᾶς παρέχει τὴν ἀρωγή Του;

Ἀσφαλῶς ὄχι, γιατί εἶναι ὁ Πατέρας καὶ ὡς Πατέρας στοργικὸς συμπεριφέρεται. Γι' αὐτὸ στὴν Κυριακὴ προσευχῇ, ποὺ Τὸν ἀποκαλοῦμε Πατέρα μας, Τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς παρέχει τὰ ὑλικά ἀγαθὰ γιὰ τὴ ζωὴ· νὰ μᾶς συγχωρεῖ γι' αὐτὰ ποὺ καθημερινὰ κακῶς πράττουμε καὶ νὰ μᾶς κρατᾷ μακριὰ ἀπὸ τίς διαβολικὰς ἐνέργειες.

Άρχιμ. Ν.Π.

[dkpdf-button]